

denne Maade, da dog unægteligt Folkemængden er tagen til, og som Følge deraf ogsaa Sognene ere blevne større, og Dnsket i den Henseende er tilstede trindt omkring i Folket. Jeg troer, at man kunde fortolke det derhen, at, naar der blev andraget paa, at Confirmationen maatte afholdes oftere end den ene Gang om Aaret, det da ogsaa maatte kunne bevilges. Man har jo imidlertid seet, at dette ikke er skeet; og efter min Opfattelse er det sandsynligviis heller ikke at vente ad den frivillige Vel. Med Hensyn til det af Mindretallet stillede Forslag, hvori det hedder, at i de Sogne, hvor Præst og Sogneforstanderskab eller Borgerrepræsentanter ikke ere enige om, at Confirmation skal afholdes to Gange om Aaret, skal Spørgsmaalet afgjøres af Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet, da troer jeg, at dette netop er det Allerhelldigste ved Forslaget. Tager man Hensyn til Præsten og Menigheden, saa er der allerede, førend et saadant Andragende gaar ind fra Sogneforstanderskabet, en Splid imellem dem; og falder Ministerens Resolution ud til Gunst for Menigheden, saa er Præsten naturligviis paa sin Side fortrydelig, og Forholdet imellem dem bliver kun daarligere, end det var før, og ikke, som det bør være imellem en Sjælesørger og hans Menighed. Jeg troer ogsaa, at det selv for den høitærede Cultusminister vil være en af de ubehageligste Rettingheder, der kunde blive nedlagt i hans Haand. Dersom han derimod tager Lovforslaget, saaledes som det er kommet ind, saa er den Sag afgjort engang for alle, og han er fri for — jeg tør næsten sige — alle de Brøvlrier eller idetmindste Ubegageligheder, som ville komme bagefter. Naar en saadan Indstilling kommer til Cultusministeren, saa vil han naturligviis høre vedkommende Præsts Mening ligesaa godt som Sogneforstanderskabernes eller Borgerrepræsentanternes; det er jo billigt; han maa veie det ene mod Andet. Jeg troer ogsaa, at Præsten ikke sætter sig imod, at der bliver Confirmation to Gange om Aaret, uden at han har confereret med sin Provst og denne har sagt: Ja, jeg skal nok understøtte Deres Mening; og det samme gjør han vel med Hensyn til Biskoppen, isald han vil have noget

Haab om, at hans Mening skal gaae igjennem. Vil Præsten være fri for at afholde Confirmation 2 Gange om Aaret; saa vil han nok vide at sikke sig sine Foresattes Mening i saa Henseende. Cultusministeren kommer saaledes i den ubehagelige Stilling, at han enten faaer Sogneforstanderskaberne eller Communalbestyrelsen imod sig, eller paa den anden Side Præsten, Provsten og Biskoppen. Men tager han Loven saaledes, som den er, saa er han paa engang ude over det; og det Forhold, der bør bestaae imellem Præst og hans Menighed, bliver ikke forværret ved denne Lov. Jeg troer, at Cultusministeren for sit Vedkommende vil staae sig langt bedre derved, da han saa fritages for mange Ubegageligheder og Bryderier, som ville blive Følgen, hvis Mindretallets Forslag blev antaget.

S. M. Petersen: Med Hensyn til de to foreliggende Forslag, nemlig det oprindelige og det af Mindretallet stillede, haaber jeg, at det ærede Thing allerede af de Grunde, der saavel tidligere som iasten ere anførte for det oprindelige Forslag, vil votere derfor. Den ærede Minister siger, at det ubestrideligt er et meget stort Skridt fremad, naar man vedtager Mindretallets Forslag; ja, det er ganske vist et Skridt fremad, men det er efter min Mening kun et meget lidet. Man maa huske paa, at det i saa Fald kommer an paa, om Præsten og Sogneforstanderskabet eller Borgerrepræsentanterne deri ere enige, men en saadan Enighed vil efter min Mening sjældent lykkes; er ikke den ene derimod, saa er den anden det. Vi skulle huske paa, i hvis Interesse dette Forslag hovedsagelig er, det er i den fattige Classes; lad os huske paa, hvorledes Sogneforstanderskabet og Borgerrepræsentationen er sammensat; det er meget sjældent, at denne Sammensætning bestaaer — end og kun tildeels — af den fattige Klasse, hvortil tillige kommer, at Præsten er Medlem af Sogneforstanderskabet. Det er ganske vist, og deri er jeg ganske enig med den ærede sidste Taler, at det vilde forvolde den ærede Minister mange Bryderier, hvis det sidste Forslag blev vedtaget, da han fra den ringere Klasse vilde faae mange indtrængende Bønner